

Overgang fra mellemtrin til ældste trin – samtale med 6. kl.

Det er svært at komme på ældste trin. Der er mange helt nye ord, fx provokation og oplevelsesfase.

Det er en meget anderledes arbejdsform, men pludselig kan jeg se, at det vi lærte på mellemtrinnet, er det, vi skal bruge på ældste trin. Fx dead-lines, at ting skal være færdige til et bestemt tidspunkt. Vi lærte, at det var dumt at vente til den sidste dag med at lave sin opgave eller sit forløb færdigt. Og det er det i hvert fald også på ældste trin. Nu er der både dead-lines i fagene og i projekt-arbejdet. På mellemtrinnet var det kun i dansk og matematik.

Fx lærte vi på mellemtrinnet at tage notater. Det er ufattelig vigtigt på ældste trin. Bare man snakker lidt med sidemanden er man gået glip af noget vigtigt – og man er også bagud med at skrive ned.

Hvis man ikke får skrevet ned efterhånden, er det næsten umuligt at huske alle de oplysninger, der er vigtige for emnet. Kurserne går meget, meget hurtigere her end på mellemtrinnet.

Det er totalt vigtigt, at man både kan notere og finde ud af sine noter.

Det er vigtigt, at have orden i sine ting. – Jeg har kun skrevet ned i et kladdehæfte – så alting er samlet, alligevel har jeg indimellem svært ved at finde ud af notaterne. Da jeg skulle skrive ned, hvad inspirationsfasen gik ud på, blev jeg nødt til at hive mine noter ud og klippe dem sammen med de ark, lærerne gav os om kurset. Ellers kunne jeg slet ikke finde rundt i det.

Vi lærte også på mellemtrinnet at have system i papirerne.

Det er lidt svært at tage notater – det er egentlig først nu, hvor vi har prøvet at skrive indledningen, at jeg kan se, hvad det er smart at skrive ned. Det bliver sikkert nemmere i næste emne.

De er pudsigt, for man lægger ikke mærke til, at man på mellemtrinnet lærer så meget, som man har brug for her på ældste trin. En gang imellem sagde lærerne, at netop det her har I især brug for at kunne på ældste trin – men det er først nu, at jeg rigtig kan se, hvor meget vi lærte på mellemtrinnet.

Der er lidt vildt at høre min lillesøster fortælle om arbejdet på mellemtrinnet. Hun har allerede lavet arbejdsseddel og været igennem det første arbejdsforløb – nu skal hun forberede fremlæggelse, og vi er stadig i gang med at finde ud af, hvad Guldalderen var, og hvad der er relevant at arbejde med. Vi er nærmest slet ikke startet endnu. Føler jeg – for vi har altså lavet meget.

Oplevelsesfasen og inspirationsfasen

Det vi oplevede første skoledag, hedder oplevelsesfasen. Oplevelsesfasen viser alt det, man kan arbejde med.

Oplevelsesfasen giver et indblik i, hvad Guldalderen var.

Oplevelsesfasen gav ideer til, hvad der er vigtigt i kurserne. Fx så vi en film i det, der hedder inspirationsfasen, det var ikke alt i den, der var lige vigtigt. Det kunne være svært at vide, hvad der var vigtigt – og det var alt det, vi også havde oplevet den 1. skoledag.

Inspirationsfasen er der, hvor man tager notater.

I inspirationsfasen ser vi en masse forskellige ting, vi får lidt at vide om mange forskellige ting, som man selv kan fordybe sig i.

Fremstilling af problemformulering

Det har faktisk været sjovt at se emnet lidt ovenfra.

Når man skal lave en problemformulering er det vigtigt, at man kan samarbejde. Man skal både arbejde sammen i mindre grupper og på hele trinnet. Jeg var heldig at komme i en god gruppe, da vi selv skulle prøve at skrive de vigtigste ord ned og prøve at lave nogle gode spørgsmål.

Det var spændende at arbejde i de små grupper.

Det var sjovt at være i gruppe med nogen, der var større end os. De ved, hvad det går ud på, og de kan også godt huske, hvordan det er at prøve alt det her for første gang.

7. klasse har været gode til at hjælpe os – få gang i gruppen og skrive ned. Der har kun været et par drenge, der fjollede, og det var træls for dem, der var i gruppe med dem.

Når man sidder i sådan en lille gruppe, bliver man på en måde presset til at være med. Alle skal sige noget, og bidrage til arbejdet. Det er godt, for man er sammen om at finde ud af tingene – så når lærerne i den store trin-gruppe spørger, hvad vi har fundet ud af, har vi også kunnet være med.

Faktisk var det tit nogen fra 6. klasse, der fx læste spørgsmålene op for trinnet. Det er godt også at prøve at sige noget i den store gruppe – når man har lavet det sammen, går det lettere.

Arbejdssedler

Vi har ikke arbejdssedler mere, men i begrundelsen for tema-valg skal vi også sige, hvorfor vi vil arbejde med netop det her tema, og hvor interessen stammer fra. Vi skal også skrive ned, hvilke kilder og materiale vi regner med at skulle bruge – det er på en måde lidt det samme som i arbejdssedlen på mellemtrinnet.

Vi skrev kort på arbejdssedlen, hvad vi ville, nu skal vi skrive mange flere ting ned.

Vi lærte at planlægge et helt arbejds-forløb ved at bruge arbejdssedlen. Nu skal hver del faktisk uddybes, man skal skrive meget mere og tænke sig meget mere om.

Nu må man slet ikke skrive ja/nej – spørgsmål. Det er spørgsmål, hvor man enten kan svare ja eller nej til. Man skal bruge alle hv-ordene. Det skal spørgsmålene starte med.

Begrundelsen og vores egen problemformulering er lidt ligesom arbejdssedlen. På arbejdssedlen fik man hjælpe-spørgsmål skridt for skridt, nu skal man i højere grad begrunde, hvad man vil – men vi har lært at skrive ideer og planer ned - men man skal skrive meget mere end på mellemtrinnet.

Man har problemer, hvis man ikke kan skrive hurtigt.

Før kunne man vælge, om man ville fremlægge – og om det skulle være hele forløbet eller en del af det – nu skal vi fremlægge.

Værksteder

Der er ikke værksteder på ældste trin, - jo det er der måske faktisk alligevel, nu hedder det bare projekttimer, og de aktuelle kurser hedder historie, biologi, samtidsorientering og sådan noget.

Vi lærte på mellemtrinnet at koble værkstederne sammen til et helt forløb, så man ikke bare gik fra et sted til et andet. Man skulle selv lave et arbejds-forløb – og bestemme rækkefølgen, man ville arbejde i.

Værksteds-arbejdet er begyndelsen til, at man selv kan skrive, hvad man vil.

I læse/skrivestuen lærte vi at skrive fakta og finde de rigtige bøger på reolen. Nu skal vi selv finde bøgerne på biblioteket. Nu er der meget mere arbejde i at finde det man skal bruge.

Det er faktisk svært at finde de rigtige bøger. Når man skriver et søgeord på computeren kommer der flere hundreder bøger op på skærmen. Det er svært at skrive det præcist. Man skal tænke sig rigtig godt om.

Jeg synes, det er nemt at finde bøger – man går bare på biblioteket.

Det kan også være svært at forklare bibliotekaren præcist, hvad det er man gerne vil arbejde med. Så man ikke kommer hjem med vildt mange bøger, man ikke kan overskue.

Det var godt at vi fik kurset på biblioteket – men jeg synes, stadig væk, at det er svært selv at finde de gode bøger.

Atelieret er nok en slags musisk produkt – det skal vi lave til sidst. Det bliver sjovt.

I laboratoriet lærte vi at lave forsøg og eksperimenter og lave undersøgelser – det er godt, når vi har fysik – men vi skal også bruge det i vores rapport, men det ved jeg endnu ikke hvordan jeg skal gøre.

Efter oplevelserne har man dialogen på mellemtrinnet, og så er man i gang med arbejdet. Her skal man selv gøre virkelig mange ting først.

Efter oplevelsesfasen og inspirationsfasen gik vi sammen i grupper på 3-4 personer, der skulle være nogen fra både 6. og 7. kl.

Så skulle vi sammen diskutere, hvad vi vidste om Guldalderen. Det skulle vi skrive ned på en transparent.

Bagefter skulle vi lave spørgsmål.

Så samlede vi os alle sammen inde i 6. classes rum og grupperne viste og læste deres arbejde op.

Når vi syntes, at der var et godt ord eller en god sætning, rakte man hånden op – og sagde det. Lærerne skrev det ned på en tavle – faktisk endte vi med at have 3 tavler med godbidder, Altså ord der lød godt.

Så så vi på, om noget handlede om det samme, og vi snakkede om, hvordan vi skulle begynde en platform. Det er det første, man laver. Til sidst havde vi lavet hele platformen.

Så skulle vi finde gode spørgsmål. Faktisk laver man spørgsmål til det, der står øverst.

Vi fik lavet tre spørgsmål.

Så skulle vi i grupper igen. Nu havde lærerne bestemt, hvordan vi skulle være sammen. Det var igen nogle fra både 6. kl. og 7.kl. – nu skulle vi finde tema-forslag. Det er lidt vildt – i værksteder kan man sige, at vi alle sammen på en eller anden måde arbejder med det samme, altså et tema af gangen – nu kan vi arbejde med hele Guld-alderen på en gang.

Vi var forberedte på, hvad projekt var, fordi vi havde set et eksempel.

Der er mange nye ord, men det går stille og roligt med at lære dem. Lærerne tager et skridt af gangen. Det er klart en fordel.

Projekt-arbejdet er meget spændende, det sidste år på mellemtrinnet kunne godt være lidt kedeligt ind imellem.

Da jeg skrev indledningen til rapporten, gik jeg død i arbejdet. Jeg ville gøre det så godt som muligt. Her fik jeg en fin hjælp af min vejleder, så jeg kunne komme videre igen.

Vejlederen holder øje med, hvor langt man er, hvordan det går. Det er faktisk en fordel, så er man sikker på, at ens arbejde bliver lavet ordentligt. At man ikke har glemt noget, misforstået noget eller arbejder på et for dårligt niveau.

Mit 1. tema handlede om Christiania. Jeg havde hørt om stedet i forvejen, og det var dejligt at få mulighed for at fordybe sig i det.

Jeg er overrasket over, hvor meget skriftligt der er på ældste trin. Det glæder fx data-afsnittet og evalueringen.

Der er stor forskel på fremlæggelserne på ældste trin og mellemtrinnet. På ældste trin står man alene, og man har enten 20 minutter eller 30 minutter, som man skal bruge til at fortælle om, hvad man har tænkt og lavet. På mellemtrinnet kunne man være en hel gruppe, der fremlagde sammen – og der var ikke krav til, hvor lang tid man skulle bruge – og hvad der skulle være med i fremlæggelsen. Men jeg kan godt se, at jeg har lært at stå frem foran kammeraterne og have styr på mine ting, og hvad jeg vil sige. Vi øvede os også på at fremlægge det musiske udtryk – uden at vi vidste, at det havde vi brug for på ældste trin. Min første fremlæggelse tog ca. 20 minutter. I første omgang var det svært at strikke sammen – man kunne godt have lyst til at læse op fra rapporten, eller overstrege et helt afsnit, så man alligevel ikke kunne overskue det. Det var godt, at vi havde lært om og at overstrege nøgleord i teksten – så kunne man lige kigge ned på sin tekst og se, hvad det handlede om.

Man kan godt føle, at man glemmer det hele, når man er nervøs. Men man skal bare tænke på, at det er ens kammerater, der skal høre om arbejdet. Og man har det rigtig godt bagefter.

Kommentarerne efter fremlæggelsen handler på mellemtrinnet meget om måden, man får sagt tingene og vist sit arbejde frem. Eller hvis der er noget overraskende nyt. Det kan også være uddybende spørgsmål, som, de der har fremlagt, besvarer – og så er det. På ældste trin går man mere ind i stoffet og diskuterer. Man lægger også op til diskussion i sin fremlæggelse. Det er rigtig spændende at høre hinandens holdninger til et tema – eller en problemstilling. Sommetider får man også en ny holdning selv, fordi nogen har skrevet om noget, man ikke selv vidste noget om i forvejen.

Første gang jeg skulle skrive en evaluering virkede det af meget.

I samtalen med sin vejleder ser man på, hvad har "jeg" skrevet, og hvad har vejlederen skrevet. Og så snakker man om, hvilke mål man skal sætte sig til næste gang. Det er godt, så ved man bedre, hvad man skal gøre for at udvikle sig og få endnu mere styr på det hele. Der var en fin sammenhæng mellem min og vejlederens evaluering, det er lidt sjovt – omvendt så er det jo det sammen man ser på.

I et arbejdsforløb er der mange dead-lines. Man kan godt tænke "Åh nej, skal jeg snart aflevere fx indledningen", men det er nødvendigt, ellers bliver man bare ved og ved og ved og ved.